

Sygn. akt IV U 365/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2016r. w S.

odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 kwietnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu R. W. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 kwietnia 2016r. do dnia 31 marca 2017r.

Sygn. akt IV U 365/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 poz. 748), odmówił R. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 kwietnia 2016r., wskazując, że Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 31 marca 2016r. nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony R. W., wnosząc o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, iż wnioskodawca od 1985r. jest pod stałą kontrolą poradni neurologicznej i kardiologicznej, systematycznie przebywa na leczeniu rehabilitacyjnym szpitalnym oraz na rehabilitacji ambulatoryjnej. Zespół bólowy kręgosłupa na podłożu dyskopatyczno-zwyrodnieniowym towarzyszy mu od wielu lat, tak samo jako padaczka pourazowa, co potwierdzają karty informacyjne leczenia szpitalnego. Napady padaczki miewa co 1,5 do 2 miesięcy. Od około 5 lat leczy się także na nadciśnienie tętnicze. W ocenie wnioskodawcy jego stan zdrowia nie pozwala na podjęcie jakiegokolwiek pracy zawodowej, nie może dźwigać, lekki ruch powoduje ból i unieruchomienie, nawet pozycja stojąca po krótkim czasie sprawia ból. Pomimo systematycznego leczenia i maksymalnego oszczędzania się stan zdrowia ubezpieczonego ulega pogorszeniu (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa oraz argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. W. posiadał uprawnienia do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 marca 2016r. (decyzja z 22.03.2013r. o ponownym ustaleniu renty k.144 akt rentowych). Uprzednio w dniu 15 lutego 2016r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.147 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 10 marca 2016r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 10.03.2016r. k.149 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu od powyższego orzeczenia ubezpieczony został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 31 marca 2016r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.14 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej; orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 31.03.2016r. k.151 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 5 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2016r. (decyzja z 05.04.2016r. k.152 akt rentowych).

R. W., ur. (...), posiada wykształcenie zawodowe w zawodzie murarza. Ponadto był zatrudniony jako kierowca ciągnika rolniczego (traktorzysta). Przed przejściem na rentę był zarejestrowany jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą (żona ubezpieczonego). W trakcie pobierania renty podejmował pracę na część etatu jako portier – dozorca (okoliczności bezsporne, a nadto: wyjaśnienia ubezpieczonego, k. 30 akt sprawy).

U ubezpieczonego rozpoznano padaczkę, nadciśnienie tętnicze, a także przewlekły zespół bólowy lędźwiowy, okresowo o charakterze korzeniowym lewostronnym w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii L4-L5 i L5-S1. Od 1998r. R. W. jest leczony z powodu padaczki. U ubezpieczonego napady toniczno-kliniczne występują średnio z częstotliwością co 1-2 miesiące. Pomimo że wizyty w Poradni Neurologicznej nie są częste, jednak każdorazowo dokonane są wpisy o powtarzających się średnio raz w miesiącu napadach padaczkowych i zapisywanych lekach przeciwpadaczkowych. Ze względu na charakter choroby wnioskodawca ma ograniczone możliwości pracy. Przeciwwskazane są prace przy maszynach, na wysokości, w ruchu oraz w warunkach niebezpiecznych dla zdrowia w przypadku wystąpienia napadu. R. W. nie może zatem wykonywać pracy murarza, kierowcy, traktorzysty. Bóle okolicy lędźwiowej, okresowo o charakterze korzeniowym lewostronnym leczone farmakologicznie w warunkach ambulatoryjnych, rehabilitacyjnie oraz wielokrotnie sanatoryjnie, obecnie powodują u ubezpieczonego ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowego, szczególnie podczas skłonu ku przodowi, wzmożone napięcie mięśni długich kręgosłupa, wyszczuplenie lewego podudzia o około 1 cm oraz drażnienie korzeni nerwowych po lewej stronie. Zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatia L4-L5 i L5-S1 są czynnikiem sprawczym powyższych dolegliwości, a obecny stopień zaawansowania objawów klinicznych stanowi ograniczenie w wykonywaniu ciężkich prac fizycznych, wymagających przebywania w pozycji wymuszonej. W ocenie biegłych lekarzy neurologa i kardiologa ze względu na charakter rozpoznanych chorób oraz stopień ich zaawansowania ubezpieczony jest nadal, tj. od dnia 1 kwietnia 2016r., częściowo niezdolny do pracy okresowo do dnia 31 marca 2017r. (opinia biegłych lekarzy neurologa i kardiologa, k. 11-12 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach wyszczególnionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych

okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony po dniu 31 marca 2016r. jest nadal osobą niezdolną do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego. W sporządzonej opinii biegli lekarze neurolog i kardiolog po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy i przedłożonej do wglądu w dniu badania, a także po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego stwierdzili naruszenie sprawności organizmu w stopniu uzasadniającym uznanie R. W. za częściowo niezdolnego do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, przy czym niezdolność ta jest okresowa i trwa od dnia 1 kwietnia 2016r. do 31 marca 2017r. Biegli wskazali, że ubezpieczony od 1998r. leczony jest z powodu padaczki i w związku z tym schorzeniem występują u niego napady toniczno-kliniczne pojawiające się średnio z częstotliwością co 1-2 miesiące. Pomimo że wizyty w Poradni Neurologicznej nie są częste, jednak każdorazowo sporządzane są wpisy o powtarzających się średnio raz w miesiącu napadach padaczkowych i zapisywanych lekach przeciwpadaczkowych. Biegli lekarze prawidłowo odnieśli się do poziomu kwalifikacji wnioskodawcy, tj. zawodu murarza, kierowcy, traktorzysty, uznając, że schorzenie neurologiczne w postaci padaczki czyni R. W. nadal częściowo niezdolnym do pracy na okres 1 roku. W przypadku padaczki przeciwwskazana jest praca przy maszynach, na wysokości, w ruchu oraz w warunkach niebezpiecznych dla zdrowia w przypadku wystąpienia napadu. Wobec tego ubezpieczony niewątpliwie nie może wykonywać pracy murarza jako pracy świadczonej na wysokości, czy też pracować w okolicznościach niebezpiecznych dla zdrowia w przypadku wystąpienia napadu, czyli jako kierowca pojazdów samochodowych i ciągników rolniczych. Z uwagi na powyższe wnioskodawca po dniu 31 marca 2016r. w dalszym ciągu jest osobą częściowo niezdolną do pracy.

Analizując sporządzoną w sprawie opinię biegłych lekarzy, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, jest logiczna, spójna i należyście uzasadniona. Zastrzeżenia organu rentowego (k. 21 akt sprawy) nie podważyły zawartego w niej stanowiska biegłych. Organ rentowy w swoich zastrzeżeniach wskazuje, że ubezpieczony może pracować na ogólnym rynku pracy, bo – choć nie powinien pracować jako kierowca, na wysokości, przy maszynach w ruchu, przy otwartym ogniu - to napady padaczkowe nie czynią go niezdolnym do pracy. Podkreślenia jednak wymaga, że zgodnie z obowiązującymi przepisami przy dokonywaniu oceny zdolności do pracy danej osoby w pierwszej kolejności bierze się pod uwagę poziom posiadanych kwalifikacji. Sąd nie neguje okoliczności, iż ubezpieczony mógłby wykonywać inne, lżejsze prace. Niemniej jednak dokonywanie oceny zdolności do pracy z punktu widzenia jakiegokolwiek innej pracy możliwej do wykonywania przez wnioskodawcę jest nieuzasadnione. Pierwszym punktem odniesienia przy ocenie niezdolności do pracy są posiadane kwalifikacje, a dopiero w przypadku, gdy dana osoba nie legitymuje się żadnymi kwalifikacjami zawodowymi - czy to wyuczonymi, czy też nabytymi - należy odnosić się do ogólnego rynku pracy. Co więcej zgodnie z przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dopiero przy całkowitej niezdolności do pracy bada się, czy wnioskodawca jest w stanie wykonywać jakąkolwiek pracę. Wobec powyższego, biegli lekarze w sporządzonej opinii prawidłowo odnieśli się do posiadanych przez wnioskodawcę kwalifikacji, w związku z czym Sąd obdarzył ją wiarygodnością i podzielił pływące z niej wnioski.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem stwierdzić, że R. W. po dniu 31 marca 2016r. w dalszym ciągu spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Za dowodem z opinii biegłych lekarzy neurologa i kardiologa Sąd uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy od dnia 1 kwietnia 2016r. do 31 marca 2017r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.